

Finomf?zelék feltéttel

2013 június 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az üzemi konyhán nagy volt a sürgés-forgás. Nem akárkit vártak ma látogatóba, magát a Nagy Vezért. A fekete-fehér kockás k?padlón a konyhás nénik úgy mozogtak, mint a bábuk egy sakktáblán.

„A fiú ott feküdt a strand gyepén, szemben a t?z? nappal, Krisztina kezét fogva. Hunyt szeme el?tt sárga karikák táncoltak, majd a karikákból egy sárga, halott, egykor perzsák lakta város bontakozott ki. A városon túl – tudta – édesviz? patak folyik, és zöld, ismeretlen nev? fák levelei remegnek a nyugati szélben.”

Hajnóczy Péter- A halál kilovagolt Perzsiából

Volt, aki lólépésben, volt, aki haránt és volt, aki csak megfontoltan egyesével lépdelt a kopottas, repedezett padlózaton. A hypó, a rántás és a sül? hús szaga keveredett a balról gázt?zhelyek, jobbról pedig zsíros”fekete” mosogatók övezete helyiségben.

Az ebédl?ben az ételkiadó ablak mellett egy palatáblán fehér krétával írva volt olvasható a napi menü. A leves elmosódott volt, a desszert a többszöri áthúzás miatt kuszának t?nt. Csupán a f?étel, *Finomf?zelék feltéttel* volt kristálytisztán olvasható.

A Konyhaf?nök is megérkezett id?közben, hiszen ellenállhatatlan késztetést érzett arra, hogy személyesen felügyelje a nagy készül?dést, hiszen ma illusztris vendég fogja meglátogatni üzemi konyháját. Szürke trapéz szabású öltöny nadrágjának szára úgy repkedett a lábai körül, mintha egy életéért küzd?, szárnyát verdes? madár volna. A nadrághoz tartozó zakót meg sem próbálta felvenni, hiszen szinte bizonyosan nem érte volna körül puhos, bojler testét. Amint meglátta a palatáblán krétával szedett szöveget vörös lett a feje és virsli ujjaival ingerülten letörölte a Finomf?zelék feltéttel szöveget, majd krétaporos kezét határozott mozdulattal beletörölte a kissé hugyfoltos trapéznadrágjába.

Ezt követ?en berontott a konyhába, felrúgott pár vödröt, félre tolt két konyhás nénit és egy hirtelen mozdulattal, a nyakánál fogva kipenderítette a fiatal szakácsot a konyha mögötti zárt területre.

- *Mit képzelsz magadról, te kis pondró? Ezzel a proli moslékkal szúrjam ki a Nagy Vezér szemét? Ki akarsz rúgatni?* – üvöltötte tajtékzó fejjel és habzó szájjal.

Majd addig ütötte a srácot, amíg az a földre nem rogyott. Azután még a földön fekv? szakácsba kett?t belerúgott, majd le is köpte.

A kis közjáték alatt megérkezett a Nagy Vezér is, teljes kíséretével. Helyet is foglaltak a hosszú vászonterít?vel takart, végtelennek t?n? asztalsoron. A konyhaf?nök letörölte homlokáról az izzadtságot, lemosta a kezér?l a szakács vérét, majd az ebédl?be lépve széttárt karokkal üdvözölte a Nagy Vezért.

- *Legyél üdvözölve, drága barátom!* – szólt a Nagy Vezér, majd érdekl?dve, fürkész?n folytatta. - *Remélem, van még nálatok abból a mennyei finomf?zelékb?l, feltéttel, amit annyira szerettem gyerekkoromban?*

- *Hát az csak természetes Nagy Vezér! Csak neked készíttettem a legjobb szakácsunkkal.* – válaszolt a bojlertest? konyhaf?nök és letörölte gyöngyöz? homlokáról a verítéket.

- *Krisztina!* – kiáltotta, és buzgón intett a konyhásoknak, akik villámgyorsan szervírozni kezdték a napi menü f?ételét, a Finomf?zeléket feltéttel.

Közben hátul a konyha mögötti zárt részben a fiatal szakács vért köpött a macskak?vel borított gépkocsi beállóra.

Csépányi Balázs

Ajánló